मता कुतः पुरोलङ्कायाः सकाशात् पुष्करे आकाशे धाम तेजः
क्षणं मुहूर्तं प्रथितं विस्तारितं अभियातीत्यन्येभ्योऽपि दृश्यतइति
क्विप् तृतीयैकवचने आतोधातोरित्याकारलोपे अभिचेति रूपं
कीदृशं अतावरं सातत्येनाततीति पचाद्यच् अतोवायुः आदित्यो
वाआवृणोतीत्यप् आवरः अतस्यावरं यतस्तुङ्गं उच्चैस्तरं रुचिरं
तुष्टिदं रुचिं रातीति कर्कशं कठिनस्वभावं सत्त्वं प्राणियुक्तं। महा
यमकमिति श्लोकस्यैकस्य द्वितीयेन श्लोकेन यमितत्वात्॥ २०॥

अभीत्यादि। अर्थादत्र हनूमान् कर्त्ता भूभृतं राजानं रामं भ०
अभियाता अभिगमिष्यति द्यां रूपं यद्वा भूभृतं अभियाता आभि
मुख्येन गन्ता हनूमान् बभौ भाति स्मेति पूर्व्वेणान्वयः क्वचिदप
वादविषयेऽप्युत्सर्गोऽपि प्रवर्त्ततइति छन्दोगेऽपि कर्म्मणि द्वितीया
किम्वा शीलार्थत्वं विवक्षितं किम्वा अभियोगे द्वितीया भूभृतं
कीदृशं वरं श्रेष्ठं तुङ्गं सर्व्वेषामुपरि स्थितं महाकुलीनत्वात्
रुचिरं सर्व्वाङ्गसुन्दरं पुरोऽग्रे वक्षःस्थले कर्कशं महापुरुषत्वात्
कठिनं लोमशं वा प्रथितं लोकविख्यातं धाम गृहं गुणानामित्य
र्थात् तेजःस्वरूपं वा सत्त्वं सपराक्रमं सत्त्वगुणयुक्तं वा पुष्करे
क्षणं पुष्करवत् पद्मवदीक्षणे लोचने यस्य तं किम्वा युद्धार्थं
पुष्करं शरं ईक्षते पश्यतीति नन्द्यादित्वादनः। अभीत्यादि तेन
हनूमता पुरोलङ्कायाः सकाशात् यत्राङ्गदादयः सन्ति तं भूभृतं
पर्व्वतं अभि लक्ष्यीकृत्य याता गच्छता पुष्करे आकाशे धाम
तेजः क्षणं मुहूर्त्तं प्रथितं विस्तारितं यातेति यातेः शतः भूभृतं
कीदृशं वरं व्रियतेऽसौ वरं कर्म्मण्यन् देवादिभिरङ्गदादिभिर्व्वा